

Apa derűsen mosolygott.

– Volt olyan tizenegyedikes abban az évben, aki nem örült a beosztásának? – kérdezte Jonas.

...

– Nagyon ritkán fordul elő, hogy valaki elégedetlen a beosztásával – jelentette ki Apa. – Emiatt tehát fölösleges nyugtalankodnod. Különben is, aki elégedetlen, megfellebbezheti a döntést.

Az utolsó mondaton mindhárman nevettek – a fellebbezéseket ugyanis egy bizottságnak adták ki tanulmányozásra.

– Egy kicsit aggódom Asher miatt – jegyezte meg Jonas. – Nagyon sokat lehet nevetni vele, de igazán komolyan semmi nem érdekli. Mindenből játékot csinál.

– Hát igen – bólogatott nevetve Apa. – Én már újszülöttemkorában megismertem Ashert, bár akkor még nem volt neve. Emlékszem, soha nem sírt. Mindig mindenben nevetett. Nem volt olyan dajkáló, akinek ne ő lett volna a kedvence.

– A döntéshozók jól ismerik Asher természetét – szökött Anya. – Hidd el, megtalálják azt a munkát, ami a legjobban illik hozzá. Nem kell aggódnod miatta, Hanem, Jonas, hadd emlékeztessék valamire, amin talán még nem gondolkoztál el. Emlékszem, én sem törődtem vele, amíg túl nem voltam a Tizenkettő Ceremóniáján.

– Mire gondolsz?

– Jól tudod, hogy ez lesz az utolsó ceremóniád. Tizenkettő után nem számít az életkor. A legtöbbet magunk sem tudjuk már, milyen idősök vagyunk. Persze, ha akarunk, bármikor elmehetünk a Nyilvános Feljegyzések Tárába, és kikereshetjük ezt az adatot. De neked most az a legfontosabb, hogy felkészülj a felnőtt életre és a rád váró szakmai képzésre.

– Tudom – bólintott Jonas. – Ezt minden tizenegyedikes tudja.

– A Tizenkettő Ceremóniája után – folytatta az anyja – új környezetbe kerülsz. Ahogy a barátaid is. A napjaidat többé nem a tizenegyedikes társaid között töltöd majd, hanem azokkal, akiket ugyanoda osztottak be, mint téged. Velük együtt veszel részt a képzésen. Nem lesz több önkéntes szolgálat. Nem lesz szabadfoglalkozás. A barátaid távolabb kerülnek tőled.

Jonas a fejét rázta.

– Asherrel mindig barátok maradunk – jelentette ki. – És iskola ezután is lesz.

– Igaz – hagyta rá az apja. – De az is igaz, amit anyád mond. Sok változást tapasztalsz majd.

– Pozitív változásokat – hangsúlyozta Anya. – Nekem a Tizenkettő Ceremóniája után hiányzott a gyerekkoromban megszokott szabadfoglalkozás. Viszont mikor elkezdtem jogtudományt tanulni, hasonló érdeklődésű emberek között találtam magam. Új barátságokat kötöttem, magasabb szinten, a legkülönbözőbb korú emberekkel.